

РЕШЕНИЕ

№ 6497

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6306** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], с[ЕИК], чрез адв. К. А. от САК срещу Решение от 27.05.2021 г., постановено по НАХД № 19179 по описа за 2019г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 147-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 23-002555/19.09.2019г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, с което за нарушение по чл. 63, ал.2 от КТ, на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/, на същото е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1500/хиляда и петстотин/ лева.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Касаторът счита, че поради допуснати от съда процесуални пропуски е било ограничено правото на защита на дружеството. Моли за отмяна на решението на въззивния съд и отмяна на издаденото НП, както и присъждане на

сторените по делото разноси за две инстанции.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът [фирма], редовно призовано, не се представлява.

Ответникът Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, се представлява в съдебно заседание по делото от юрк. В., който оспорва жалбата и моли съда да потвърди оспореното решение, като правилно и законосъобразно. Претендира определяне на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение над установения минимум.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Д., счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, втори касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 02.07.2019г в 14.07 часа служители при Д”ИТ” - Софийска област, извършили проверка място в обект на контрол - складова база, местност Б., район К., стопанисван от [фирма]. На място при проверката били установени петима работници, които правили въздуховоди, сред които и лицето П. Х. П., който бил с работно облекло. На проверяващите бил представен трудов договор с П., съгласно който лицето било назначено на длъжност „монтажник хладилни и климатични инсталации“, считано от 01.07.2019г. След извършена справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ с вх.№ 22388193328238/04.07.2019г., било установено, че работодателят е

уведомил ТД на НАП за сключения трудов договор на 04.07.2019г.

При така установените факти, на юридическото лице - работодател бил съставен АУАН за нарушение на чл. 63, ал.2 от КТ, въз основа на който било издадено и НП.

Районният съд е направил извод, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Същото е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е издадено от компетентен орган- Директорът на Дирекция „Инспекция по труда“- Софийска област.Нарушението е индивидуализирано, посочени са нарушените материално правни норми.

Решението е правилно.

Касационният състав счита, че районният съд е спазил служебното начало като за изясняване на фактичката обстановка по делото са събрани достатъчно писмени и гласни доказателства, които са обсъдени поотделно и в съвкупност. По този начин е била изяснена обективната истина и решението не почива на предположения. Съгласно данните по делото и на двете страни е дадена еднаква възможност да упражнят процесуалните си права. Не е бил нарушен принципа на състезателност в процеса. Не е било нарушено правото на защита на касатора, по смисъла на чл.348, ал.3, т.1 от НПК.В тази връзка с оглед и направените в касационната жалба оплаквания доказателства по делото не са представени и пред настоящата инстанция.

Споделят се правните изводи на съда, че при съставяне на АУАН и издаване на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Наведените с касационната жалба оплаквания в тази насока се явяват неоснователни и съдът изцяло споделя мотивите на въззивната инстанция.

Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че от събрания доказателствен материал се установява по безспорен начин, че жалбоподателят е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ.В случая наложената санкция е в минимален размер и съответства на тежестта на нарушението.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, на базата, на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.В конкретния случай, с оглед събраните доказателства безспорно е установено, че трудовото правоотношение с първото търговско дружество е било прекратено.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед своевременно искане за присъждане на разноски за осъществено процесуално представителство, в полза на ответника следва да се присъдят такива, които се определят в размер на сумата от 80 лева на основание чл.37 Закона за правната помощ във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София- град, втори касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.05.2021 г., постановено по НАХД № 19179 по описа за 2019г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 147-ми състав.

ОСЪЖДА [фирма], с[ЕИК] да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 80 /осемдесет/ лв., представляваща възнаграждение за юрисконсулт.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.